

תת"ע 9531/03/19 - אבראהים דמג' נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 9531-03-19 מדינת ישראל נ' אבראהים דמג'
תיק חיצוני: 90118864108

מספר בקשה: 1

בפני	כבוד השופטת רונה פרסון
מבקש	אבראהים דמג'
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. לפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 16.4.19 (להלן: "**פסק הדין**").
2. במסגרת פסק הדין הורשע המבקש בעבירה של אי ציות לתקנה 36(ד) לתקנות התעבורה, בכך שיצא מהצומת שלא בכיוון החץ שסומן בנתיב ממנו נכנס לצומת, עבירה מיום 16.10.18, ונגזר עליו קנס בסך 700 ₪.
3. המבקש טען כי הגיש בקשה להישפט וקיבל אישור כי בקשתו התקבלה והועברה לטיפול הגורם המתאים, אך לא קיבל זימון לדיון. טען כי בעודו ממתין לקבלת מועד לדיון, קיבל את ההודעה כי ניתן נגדו פסק דין בהיעדרו. טען כי יש לו טענות כבדות משקל כנגד כתב האישום וכי סיכויי לזיכוי גבוהים מאד וכי לא ביצע העבירה המיוחסת לו בכתב האישום. טען כי אי קבלת הבקשה תגרום לו עיוות דין וביקש לקבל יומו בבית המשפט.
4. ב"כ המשיבה התנגדה לבקשה וטענה כי קיים אישור מסירה לתאריך הדיון אשר חזר בציון "לא נדרש" וכי בנסיבות אלה אין למבקש להלין אלא על עצמו.
5. לאחר ששקלתי הצדדים החלטתי לדחות הבקשה.
6. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מ"י**, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 **סאסי**

עמוד 1

נ' מ"י, ניתן בתאריך 28.11.13).

7. משלוח הזמנה באמצעות דואר רשום מקים "חזקת מסירה" כאשר על הנמען מוטל הנטל להוכיח כי לא קיבל את ההודעה מסיבות שאינן תלויות בו (ראו לעניין זה רע"פ 8626/14 **סמארה נ' מ"י**, 10.2.15 וכן רע"פ 106/15 **קריב נ' מ"י**, 20.1.15).

מאישור המסירה עולה כי הזימון לדיון נשלח לכתובתו של המבקש וחזר בציון "לא נדרש". על פי תקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974, מדובר בהמצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, ומכאן שקמה חזקת המסירה. המבקש לא הוכיח כי לא קיבל את דבר הדואר מסיבות שאינן תלויות בו, ואף לא התייחס לאישור המסירה הסרוק בתיק, ומכאן שלא הפריך את חזקת המסירה. המבקש אף ציין כי קיבל בדואר הודעה אודות גזר הדין, ללא קושי.

8. מעבר לכך, המבקש לא הציג טענות הגנה כלשהן ואף לא פירט כיצד הותרת פסק הדין על כנו תגרום לו עיוות דין אלא הסתפק בכפירה כללית בביצוע העבירה המיוחסת לו.

כפי שנפסק בעפ"ת 71874-01-18 **כאל נ' מדינת ישראל** (19.2.18), אין די בטענת כפירה כללית וכוללנית כדי להראות כי נגרם למבקש עיוות דין. על המבקש היה לפרט טענותיו העובדתיות ולבסס טענותיו בראיות, ככל שישנן.

עוד יש לציין כי העונש שנגזר על המבקש, בהתחשב בעברו התעבורתי, אינו חורג ממתחם העונש הנהוג לעבירה מסוג זה.

9. לאור כל האמור לעיל הבקשה נדחית.

10. בשים לב לדחיית הבקשה, ההחלטה על עיכוב ביצוע פסק הדין מבוטלת.

המבקש ישלם הקנס האמור בגזר הדין עד ליום 1.8.19.

11. המזכירות תעביר עותק החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, כ"ח סיוון תשע"ט, 01 יולי 2019, בהעדר הצדדים.

